

מ"ת 25166/07/15 - מדינת ישראל נגד יעקב (מטיטה) בן שטרית

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 25166-07-15 מדינת ישראל נ' אברג'יל(עציר) ואח'

לפני	כבוד השופט אברהם הימן
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	יעקב (מטיטה) בן שטרית (עציר)

החלטה

רקע

לפני בקשה לחילוט ערובה כספית בסך 35,000 ש"ח אשר הופקדה על ידי המשיב או מטעמו כנגד שחרורו ממעצר. ההליכים נגד המשיב ושבעה עשר נאשמים אחרים, נפתחו בעקבות הגשת כתב אישום בפרשה המכונה "פרשת 512". לא מצאתי לחזור על עובדות כתב האישום, אומר אך כי מדובר במסכת רחבה ביותר של עובדות, אישומים ועבירות המיוחסים לנאשמים השונים באותו כתב אישום, והכל במסגרת ארגון פשיעה, שעל פי הנטען בכתב האישום עמד בראשו נאשם 1 - יצחק אברג'יל. בצמוד לכתב האישום הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים. בסופו של הליך בעניין הבקשה, הורה בית המשפט בהחלטה מיום 15.3.16 על מעצר המשיב בפיקוח באיזוק אלקטרוני ובצירוף ערובות שונות לרבות הפקדה כספית בסך 50,000 ש"ח.

ראוי לציין כי בהחלטה מיום 5.2.18 בוטל האיזוק האלקטרוני, ובמקומו הוחלט שהמשיב ישהה ב"מעצר בית" בפיקוח מפקחים. מעת לעת הוקלו תנאי שחרורו של המשיב, עד כי ביום 20.3.19 הוחלט על "מעצר בית" לילי בלבד. עוד הוחלט על החזרת סך של 10,000 ש"ח מסכום ההפקדה הכספית, למשיב. ראוי לציין כי בניגוד לתנאי שחרורו של המשיב בהפקדה כספית בסך 50,000 ש"ח, הפר המשיב תנאי זה משהפקיד סך של 35,000 ש"ח בלבד, וזאת חרף ארכה שניתנה לו להפקדת הסכום.

הבסיס לבקשה שלפני הוא בהחלטתי מיום 5.5.19, בבקשה לעיון חוזר שהגישה המבקשת, בעקבות ראיות לכאורה לביצוע עבירה על ידי המשיב, בין כותלי אולם בית המשפט, בהיותו משוחרר בתנאים כאמור. העבירה כפי המפורט בכתב האישום אשר הוגש נגד המשיב ונאשם אחר - אילן בן שטרית (נאשם 5 בכתב האישום), היא הספקת סם, בכך שהמשיב שמת מפיו סם מסוכן מסוג בופרונורפין בתצורה של 14 טבליות, אל תוך מתחם העצורים באולם בית המשפט. נאשם 5 אילן בן שטרית הרים את הסם והכניסו לכיסו.

לאחר דיון בבקשה לעיון חוזר, החלטתי ביום 5.5.19 על מעצר המשיב עד תום ההליכים. באשר לבקשה הנוספת שנכללה בבקשה לעיון חוזר והיא חילוט הערבויות, דחיתי הדיון למועד אחר על מנת שהערבים יתייצבו ודברם יישמע. הדיון בבקשה לחילוט הערבויות, שהחלטה זו מתייחסת אליה, התקיים ביום 15.7.19 לאחר שהמבקשת תחמה בבקשה אך ורק לחילוט ההפקדה הכספית בסך 35,000 ש"ח.

טענות הצדדים

בבקשה שלפני חזרה המבקשת על אותן הטענות שנטענו בבקשה מושא החלטתי מיום 5.5.19. לפי טענות המבקשת, מדובר בהפרה בוטה ביותר של תנאי שחרור שיש בה כדי עזות מצח ורמיסה ברגל גסה של החלטות בית המשפט אשר באו להקל עם תנאי שחרורו של המשיב. עוד הוסיפה באת כוח המבקשת כי המשיב הוסיף על עזות המצח בהתנהלותו, בכך שלא זו בלבד שלא הפקיד מלוא סכום ההפקדה בסך 50,000 ש"ח, אלא אף הגיש בקשה להחזיר לו חלק מסכום ההפקדה תוך התעלמות מוחלטת כי למעשה לא הפקיד הסכום במלואו. בית המשפט נעתר לבקשתו והורה על החזרת סך של 10,000 ש"ח מסכום ההפקדה. ברור הוא, שאילו הודע לבית המשפט שהמשיב הפר תנאי שחרורו בכך שלא הפקיד מלוא סכום ההפקדה, לא היה מורה על החזרת סך של 10,000 ש"ח כפי שהחליט.

בא כוח המשיב טען כי הבקשה לחילוט מוקדמת וכי אינו מבין מדוע אצה דרכה של המבקשת לבקש חילוט סכום ההפקדה בטרם הסתיימו ההליכים בבית משפט השלום בגין העבירה שיוחסה לו, דהיינו הספקת סם מסוכן. בא כוח המשיב מצא לערוך השוואה בין הפרת תנאי שחרורו של אדם, אשר נמלט מן הארץ ומאימת הדין, לעומת המקרה שלפנינו שיש להמתין לסיום ההליכים בבית משפט שלום, שמא חזקת חפותו תישאר על כנה בתום ההליכים.

דיון והכרעה

נראה לי, בכל הכבוד, שאין למשיב טענה מבוססת לדחיית הבקשה לחילוט הערבויות. באשר לטענה כי ראוי להמתין עד לתום משפטו של המשיב בבית משפט השלום, דהיינו עד להכרעה הסופית אם אכן עבר העבירה המיוחסת לו, הרי הדיון הוא כי ככל שקיימות ראיות המבססות הפרת תנאי שחרורו של אדם, ולא דווקא בפסק דין סופי, פתוחה הדרך להורות על חילוט הערבויות. עיון בתיק המעצר בבית משפט השלום (מ"ת 4795-04-19) מגלה כי בית משפט השלום קיים דיון ממצה ומעמיק בראיות לכאורה, ולאחר שבחן הראיות שהובאו לפניו קבע באופן נחרץ על קיומן של ראיות לכאורה. קביעה זו, הייתה והינה הבסיס להחלטה שלפני, כמו גם להחלטתי מיום 5.5.19. משכך השאלה שנותרה לדיון היא האם בנסיבות המקרה, לנוכח ההחלטה למעצר המשיב עד תום ההליכים, ראוי גם להורות על חילוט ההפקדה הכספית. בהחלטתי בשאלה שהצבתי לעיל, מצאתי להצביע על התנהלות בעייתית ביותר שמא אומר עזות מצח של המשיב. כוונתי להפרת תנאי השחרור באי הפקדת מלוא סכום ההפקדה כפי החלטת בית המשפט. תחת אשר להפקיד סך של 50,000 ש"ח כפי החלטת בית המשפט, הפקיד המשיב אך ורק סכום של 35,000 ש"ח. איני מקבל הטענה כי המשיב לא ידע שהסכום לא הופקד מלואו. הפקדת סכום כסף אינו עניין של מה בכך. ניסיון החיים מלמד כי על מנת שאדם יפקיד סכום כסף עליו להתאמץ לעשות כן. יתירה מזו, למשיב ניתנה ארכה לתשלום הסכום כמו גם חלוקת הסכום לתשלומים. המסקנה העולה מתוך כך, שאני דוחה הטענה כי המשיב לא שם אל לבו כי לא הפקיד מלוא הסכום, וממילא אני קובע שיש בכך כדי הפרת תנאי שחרורו.

באשר למעשה שבבסיס הבקשה דהיינו, הספקת סם, באולם בית משפט, במסגרת דיון במשפטו של המשיב, בהיותו משוחרר בתנאים, ויתירה מזו, תנאים שהוקלו במידה רבה ביותר, אשאל שאלה רטרורית שאין צורך להשיב עליה: האם יש מעשה חמור מכך? האם אין במעשה חמור זה כדי לבסס החלטה לחילוט הערובה הכספית?

המשיב הפר פעמיים את החלטת בית משפט: באחת, משבניגוד להחלטה לא הפקיד סכום ההפקדה שנקבע בהחלטת בית המשפט כתנאי לשחרורו, ובשנייה, עת היה משוחרר בתנאי שחרור, אשר נראו לבית המשפט שיש בהם כדי לאיין או להפחית מסוכנותו עבר, לכאורה, עבירה חמורה ביותר, של הספקת סם בין כותלי בית המשפט, לאדם אחר שהיה עצור אותה עת.

אני סבור שהבקשה שלפני מבוססת ביותר ואני מקבלה.

אני מורה על חילוט ההפקדה הכספית בסך 35,000 ש"ח, שהופקדה על ידי המשיב או מטעמו כערובה לשחרורו. מזכירות בית המשפט תעביר ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"א אב תשע"ט, 22 אוגוסט 2019, בהעדר
הצדדים.